

РЕШЕНИЕ

№ 5377

гр. София, 05.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав,** в публично заседание на 04.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арnaudова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **13974** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 18, ал. 5 от Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето (ППЗЗДт).

Образувано е по жалба вх. № 31796 от 13.12.2012 г. по описа на административен съд С.-град (АССГ) подадена от А. Д. Н. срещу задължително предписание № ЗД-94АА-43 от 31.08.2012 г. издадено от директора на дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – М. – С., обжалвано по административен ред и потвърдено с решение № РД 01-423 от 15.10.2012 г. издадено от директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ (Р.) – С. град.

Оспорващата сочи, че предписанието е незаконосъобразно. Излага, че от ДСП – М. два пъти е издавано направление за ползване на социална услуга, изразяваща се в посещение на детето при психолог по програма „Превенция на насилието“. Счита, че с детето следва да се работи активно, с оглед терапията му, след което да се прецени дали е психически подготвено за срещи със своя баща, които то към настоящия момент отказва да осъществява. Социалните работници пренебрегват факта, че детето е било обект на домашно насилие. Действията на ДСП – М. са нецелесъобразни, тъй като не отговарят на потребностите на самото дете. Оказвала е необходимото съдействие и не е възпрепятствала работата на ДСП – М.. Предвид изложеното моли съда да отмени заповедта като незаконосъобразна, както и да ѝ бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция „Социално подпомагане“ – М. – С., чрез

процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли съда да я отхвърли като неоснователна и да остави в сила оспореното предписание по подробни съображения изложени в представена писмена защита.

Заинтересована страна - Д. С. Д. изразява становище за недопустимост на жалбата. Счита, че предписанието е безполезно. Моли съда да го отмени, като неправилно, необосновано, издадено при съществени нарушения на процесуалните правила и несъответстващо на целта на закона.

Заинтересована страна - С. Д. Д., чрез назначения от съда особен представител адв. Ч., счита, че жалбата е неоснователна, а обжалваното предписание – законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С оспореното в настоящето производство задължително предписание № 3Д-94АА-43 от 31.08.2012 г., директора на ДСП „М.“, на основание чл. 21, ал. 1, т. 3 от Закона за закрила на детето (ЗЗДт.), чл. 18, ал. 4 от ППЗЗДт. и предвид социален доклад вх. № 3Д802-27 от 31.08.2012 г. за положението на детето С. Д. Д., ЕГН [ЕГН] е предписал на А. Д. Н., майка на детето С. Д. Д., следното:

- да оказва съдействие на социалните работници от отдел "Закрила на детето" на Дирекция "Социално подпомагане" - М. във връзка с указания на държавен съдебен изпълнител за провеждане на подготвителни срещи между детето С. и баща му Д. Д. и за осъществяване наблюдение върху развитието на детето и грижите, които се полагат за него.

- да съдейства за осъществяване на личните контакти на бащата Д. С. Д. с детето С. Д., с оглед решение № 212 от 16.07.2009 г. на СГС брачно отделение, I-ви въззивен състав, съгласно който е определен режим на лични отношения на бащата Д. С. Д. с малолетния С. Д. до навършване на 7-годишна възраст на детето всяка първа и трета събота от месеца от 10.00 до 14.00 часа, в присъствието на майката или на посочено от нея и близко на детето пълнолетно физическо лице, а след навършване на седемгодишна възраст и в отсъствието на майката или на посочено от нея лице - всяка първа и трета събота и неделя от месеца, от 10.00 часа в събота до 16.00 часа в неделя, с преспиване, както и един месец през лятото, през месец август, ежегодно.

- да ползва социална услуга, с оглед подобряване комуникацията с бащата, както и между бащата и детето и преодоляване на негативните чувства и агресия- на детето спрямо баща му.

Като мотиви за постановяване на предписанието административният орган е изложил, че отдел "Закрила на детето" (ОЗД) при ДСП - М. е отворил работа по случая на детето С. Д. Д., след постъпила молба с вх. № 3Д- 94АА-16 от 06.04.2011 г. от майката на детето А. Д. Н. за завеждане на иск за лишаване от родителски права срещу бащата на детето Д. С. Д., поради трайна незаинтересованост от негова страна към детето, неизплащане на издръжка и нежелание на детето С. да контактува с баща си поради страх от него. Изложено е, че детето се отглежда единствено от своята майка, а контактите с бащата са изцяло прекъснати. Установено е че майката на детето възпрепятства режима на лични контакти между малолетния С. Д. и неговия баща Д. С. Д.. Съгласно решение № 212 от 16.07.2009 г. постановено по гр. дело № 314 по описа за 2008 г. на СГС брачно отделение, I-ви въззивен състав, е определен режим на лични отношения на бащата Д. С. Д. с малолетния С. Д. до навършване на 7-годишна възраст на детето всяка първа и трета събота от месеца от 10.00 до 14.00 часа в присъствието на майката или на посочено от нея и близко на детето пълнолетно

физическо лице, а след навършване на седемгодишна възраст и в отсъствието на майката или на посочено от нея лице - всяка първа и трета събота и неделя от месеца, от 10.00 часа в събота до 16.00 часа в неделя, с приспиване, както и един месец през лятото, през август, ежегодно. Получени са писма с изх. № 11878 от 06.02.2012 г., изх. № 18769 от 01.03.2012 г., изх. № 50000 от 14.06.2012 г. от Държавен съдебен изпълнител с указание, на основание чл. 528 ал. 4 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) за предприемане необходимите мерки за провеждане на подготвителни срещи между детето С. и баща му Д. Д., както и да се предложат подходящи социални услуги на родителите и детето за преодоляване на нежеланието на детето за контакт с баща му и отчуждаването му от него. Въз основа на подадено от майката заявление е издадено направление с изх. № 3Д-94АА-29 от 05.06.2012 г. за ползване на социална услуга - "работа с психолог" в интерес на детето С. Д.. След предварителна преценка да се работи за осъществяване на срещи между детето и баща му в присъствието само на специалист от услугата. Предвид изразени възражения от г-жа А. Н. относно издаденото направление се наложило да бъде направено допълнение към направлението въз основа на подадена от нея молба с вх. № 3Д-94АА-34 от 19.06.2012 г. за преформулиране на направлението за предоставянето на социална услуга – "работа с психолог в интерес на детето". Направлението е допълнено със следната заявка от нейна страна "за справяне с преживяванията му във връзка с оказваното върху него насилие от страна на биологичния му баща Д. С. Д. за преодоляване на травмиращите преживявания върху личността на детето и бъдещето му развитие. След приключването на услугата психолога да предостави аргументирано заключение във връзка с готовността на детето за срещи с баща му по повод определения от съда режим на лични контакти". Изложено е, че Н. е информирана писмено, че разполага с 30 дни съгласно Стандарт 2. т. 2 2 от Методика за условията и начина за предоставяне на социални услуги в Център за обществена подкрепа, от датата на издаване на направлението, за обмисляне обсъждане и подписване на договор с Институт за социални дейности и практики (ИСДП) за ползването на социалната услуга, както и, че в случай, че договорът не бъде подписан от нейна страна в указания срок, ще бъде издадена заповед за ползване на социалната услуга. В случай, че ѝ тя не бъде изпълнена, ще бъде издадено задължително предписание, а при неспазването му, следва глоба на основание чл. 45. ал 9 от ЗЗДт. Получено е писмо от ИСДП с техен изх. № 362 от 10.07 2012 г. и вх. № 3Д 92-191 от 11.07.2012 г. в ДСП – М., с което административният орган е информиран, че е предложен договор на г-жа Н. за предоставяне на услугата. Н. е подписала изборително предложеният ѝ договор като е променила думите от формулировката в направлението - „допълва“ с „преформулира“ и е задраскала частта, свързана с работа в посока осъществяване на срещи между детето С. и баща му. Изложено е, че предвид факта, че тези корекции са направени едностранно от г-жа Н. и договорът не е подписан от страна на ИСДП, което прави същия недействителен. В тази връзка е издадена заповед № ЗДРД-01-95 от 13.07.2012 г. от Директора на ДСП - М. на основание чл. 20, ал. 4 т. 1 от ППЗЗДт. на майката А. Н. за ползването на социалната услуга: „работа с психолог в интерес на детето С. Д.. След предварителна преценка да се работи за осъществяване на срещи между детето и бащата в присъствието само на специалист от услугата“. Н. е обжалвала заповедта за ползване на социална услуга пред Р. - [населено място]. С решение № РД-01-326 от 24 08 2012 г на Р. - [населено място] заповедта е потвърдена. Получено е писмо от ИСДП [населено място] с техен изх. № 435 от 17.08.2012 г. и вх. № 3Д92-246 28.08.2012 г. в

ДСП – М., с което административният орган е информиран, че заповедта издадена от ДСП - М. за ползване на социална услуга за детето С. Д. към момента не се изпълнява, тъй като майката отказва да посещава ЦОП, освен в случай, че се работи с детето в посока изрично заявена от майката, която изключва подготовка за срещи на детето с баща му.

П. е обжалвано от Н. с жалба вх. № 94АА/32 от 01.10.2012 г. С мотивирано решение № РД 01-423 от 15.10.2012 г. издадено от директора на Р. – С. град, жалбата на Н. е отхвърлена и задължително предписание № ЗД-94АА-43 от 31.08.2012 г. на директора на ДСП „М.“ е потвърдено. В решението е изложено, че твърденията на Н. за насилие от страна на бащата на детето, докато то е било отглеждано от него до момента са недоказани. Решението е връчено на Н. на 28.11.2012 г.

Като доказателства по делото са приети посочените в задължителното предписание документи, послужили за установяване на фактическите основания за издаване на административния акт, а именно: - социален доклад вх. № ЗД802-27 от 31.08.2012 г. за положението на детето С. Д. Д.; - решение № 212 от 16.07.2009 г. постановено по гр. дело № 314 по описа за 2008 г. на СГС брачно отделение, I-ви въззивен състав; - писма с изх. № 11878 от 06.02.2012 г., изх. № 18769 от 01.03.2012 г., изх. № 50000 от 14.06.2012 г. от Държавен съдебен изпълнител; - направление с изх. № ЗД-94АА-29 от 05.06.2012 г. за ползване на социална услуга - "работа с психолог за детето" С. Д.; - молба с вх. № ЗД-94АА-34 от 19.06.2012 г. от Н. до ОЗД към ДСП – М.; - допълнение към направление с изх. № ЗД-94АА-29 от 05.06.2012 г.; - писмо от ИСДП с изх. № 362 от 10.07.2012 г. и вх. № ЗД 92-191 от 11.07.2012 г. в ДСП – М., с приложена към него информация от психолог Р. Б.; - заповед № ЗДРД-01-95 от 13.07.2012 г. на директора на ДСП - М. издадена на основание чл. 20, ал. 4 т. 1 от ППЗЗДт.; - писмо от ИСДП [населено място] с изх. № 435 от 17.08.2012 г. и вх. № ЗД92-246 28.08.2012 г. в ДСП – М., с приложена към него информация от психолог Р. Б.. Съдържащите се в посочените документи факти и обстоятелства са правилно и коректно изложени в мотивите на оспорения административен акт. Видно от стр. 1 от договор от 09.07.2012 г. между Сдружение „Институт по социални дейности и практики” – Център за обществена подкрепа – С. и А. Д. Н., в качеството си на родител на С. Д. Д. (също посочен като основание за издаване на предписанието), Н. е преформулирала предмета на договора и е задраскала изречението „След предварителна преценка да се работи за осъществяване на срещи между детето и бащата в присъствието само на специалист от услугата”.

Като доказателства по делото са приети и: - направление за ползване на социални услуги изх. № ЗД11-207 от 04.06.2010 г. за предоставяне на услуга „превенция на насилието”; - направление за ползване на социални услуги изх. № ЗД94АА-33 от 04.01.2012 г. за предоставяне на услуга „работа с психолог за детето”, - направление за ползване на социални услуги изх. № ЗД94АА-28 от 09.05.2012 г. за предоставяне на услуга „психологическа подкрепа на майката и умение за справяне с конфликти и кризи в отношенията”; - месечен отчет за дейността на обществен възпитател към МКБППМН – М. за януари 2012 г. изготвен от П. Д.. От жалбоподателя и от заинтересованата страна – Д. С. Д. са представени и редица други документи, които нямат пряко отношение за преценка законосъобразността на оспорения административен акт и не следва да бъдат обсъждани.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 3 вр. с ал. 1 от АПК преклузивен 14 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното задължително предписание, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че същото е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му от закона правомощия, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и на материалния закон.

При издаването му са спазени административнопроизводствените правила в ЗЗДт. и в ППЗЗДт. и са установени фактическите основания за издаване на оспорения административен акт. С оглед представените по делото доказателства предписаната мярка е адекватна и е в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗДт., закрилата на детето се осъществява чрез съдействие, подпомагане и услуги в семейна среда. На основание чл. 21 ал. 1, т. 3 от ЗЗДт. ДСП е компетентна да извършва проверки по жалби и сигнали за нарушаване правата на децата и да дава задължителни предписания за отстраняването им.

По делото е представено съдебно решение № 212 от 16.07.2009 г. постановено по гр. дело № 314 по описа за 2008 г. на СГС брачно отделение, I-ви въззивен състав, с което определен режим на лични отношения на бащата Д. С. Д. с малолетния С. Д.. Решението е влязло в сила и е задължително, както за страните по него, така и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България. Въпреки това не е спорно, че така определения в решението режим на лични отношения между бащата и детето не се изпълнява. Във връзка с образувано и.д. № 30127/2010 г., 4 отд, 28 уч. е направено искане от Държавен съдебен изпълнител до ДСП – М., за предприемане на необходимите мерки за провеждане на подготвителни срещи между детето С. и баща му Д. Д., за предлагане на подходящите социални услуги на родителите и детето, както и за осъществяване наблюдение върху развитието на детето и грижите, които се полагат за него (съдържащо се в писма с изх. № 11878/06.02.2012 г.; изх. № 11769/01.03.2012 г. и изх. № 50000/14.06.2012 г.). Идкането е направено на основание чл. 528, ал. 4 от ГПК. Посочената разпоредба дава право на съдебния изпълнител поиска от дирекция "Социално подпомагане" съдействие за отстраняване на пречките за своевременното изпълнение на задължението за предаване на дете и за разясняване на длъжника, а при необходимост и на детето, на предимствата на доброволното изпълнение и неблагоприятните последици от неизпълнението на съдебното решение.

В направление с изх. № ЗД-94АА-29 от 05.06.2012 г., издадено за ползване на социална услуга "работа с психолог за детето" С. Д. изрично е посочено, че работата за осъществяване на срещи между детето и баща му ще бъде извършена след предварителна преценка на психолога, който работи с детето. Това изключва възможността да се организират такива срещи преди да са взети предвид желанията и чувствата на детето, неговите физически и емоционални потребности, както и други обстоятелства имащи отношение към детето. Независимо от това Н. е отказала да подпише договора за ползване на социалната услуга за работа с детето в посочената насока. По този начин ДСП – М. е препятствана да осъществи социално проучване и изследване на емоционалното и психическото състояние на детето и неговата нагласа за срещи с бащата Д. Д., както и да съдейства за подготовката и

осъществяването на личните контакти на детето с бащата на такива срещи, съобразно нагласите и интересите на детето. В последствие е издадена и заповед № ЗДРД-01-95 от 13.07.2012 г. на директора на ДСП - М. на основание чл. 20, ал. 4 т. 1 от ППЗЗДт. за предоставяне на социална услуга "работа с психолог за детето", в която също е посочено, че следва да се работи за осъществяване на срещи между детето и бащата, само след предварителна преценка. Видно от писмо от ИСПД [населено място] с изх. № 435 от 17.08.2012 г. и вх. № ЗД92-246 28.08.2012 г. в ДСП – М., с приложена към него информация от психолог Р. Б., заповедта не се изпълнява от Н. и тя отказва да посещава ЦОП и да води детето там.

Предвид изложеното съдът намира, че в случая е налице предвидената в чл. 18, ал. 4 от ППЗЗДт. материалноправна предпоставка за издаване на задължителното предписание, тъй като родителят А. Н. е отказал да сътрудничи за ползването на социалната услуга: „работа с психолог в интерес на детето” С. Д. в насока: „След предварителна преценка да се работи за осъществяване на срещи между детето и бащата в присъствието само на специалист от услугата”. Налице е и изискуемото от нормата предложение на социалния работник, водещ случая, съдържащо се в социален доклад вх. № ЗД802-27 от 31.08.2012 г. за положението на детето С. Д. Д..

Предприетите действия относно детето С. Д. Д. и майката А. Д. Н. са съобразени с българското законодателство. ДСП - М. като орган за закрила на детето, при осъществяването на своите функции и правомощия, се е ръководила от интересите на детето с цел осигуряване правото му на нормално физическо и емоционално развитие на основание чл. 10, ал. 1 от ЗЗДт. и чл. 124, ал. 2 от Семейния кодекс.

Съдържащото се в месечен отчет за дейността на обществен възпитател към МКБППМН – М. за януари 2012 г. изготвен от П. Д. твърдение за „индикация за проява от страна на бащата на психическо и физическо насилие спрямо детето” не води до извод за незаконосъобразност на предписанието, тъй като именно в процеса на ползване на социална услуга "работа с психолог за детето" С. Д. и извършване на преценка на работещия с детето психолог за готовността на детето за осъществяване на срещи между него и баща му тези индикации биха могли да бъдат потвърдени или отхвърлени.

С оглед всичко по-горе изложеното съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден в съответствие с условията за неговата законосъобразност. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 42-ри състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата подадена от А. Д. Н. срещу задължително предписание № ЗД-94АА-43 от 31.08.2012 г. издадено от директора на дирекция „Социално подпомагане” – М. – С., обжалвано по административен ред и потвърдено с решение № РД 01-423 от 15.10.2012 г. издадено от директора на Регионална дирекция “Социално подпомагане” – С. град.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: